

stændig klart, at der ikke var nogen juridisk sammenhæng mellem aktstykket og den konkrete tilbagetagelsesaftale, men at der var en klar moralsk sammenhæng. Det, der var virkelig skuffende, var, at den, om man vil, relative afkobling, der dermed blev udtrykt, var nok for Det Konservative Folkeparti til umiddelbart at sige: Hvis der ikke er nogen juridisk forpligtelse, så kan vi jo vende ryggen til sagen. Den var kun moralsk. Den sag kunne jeg ikke lade være med at tænke på, da hr. Helge Adam Møller talte om moralske forpligtelser her.

Det næste, jeg vil tage op i forhold til hr. Helge Adam Møller, er, at han sagde, at vi ikke skal lave aftaler, hvor man betaler eller bestikker – vi kan stryge det med bestikker, men hvor man betaler – dem til at tage deres egne borgere tilbage. Senere anvendtes dog udtrykket, at det, vi beder om, er en fair handel.

Jeg synes, der lurer et spørgsmål i baghovedet i forbindelse med hr. Helge Adam Møllers gennemgang af det her punkt, nemlig: Hvis man nu tænkte sig, at et af disse lande så, efter at have været udsat for en dansk sanktion, ændrer holdning og siger: O.k., vi tager dem alle sammen, så skal vores bistand da også op igen. Er det en handel, ja eller nej? Pointen er, at enhver sanktionspolitik – man kan spørge, om det er forsiden eller bagsiden af mønten – jo er en eller anden handel.

Det er selvfølgelig også en belysning af, at det ikke er muligt at forholde sig virkelighedsnært til de her diskussioner, uden det også bliver lidt nuanceret og indviklet, i hvert fald væsentlig mere nuanceret end de udmeldinger, der indimellem kommer fra hr. Helge Adam Møller.

Med de lande, der har været nævnt, som er modtagere af dansk bistand, og som er vore bilaterale partnere, diskuterer vi jo selvfølgelig de her ting, men der er en løbende sagsbehandling, og der kan være en reel uenighed om, hvorvidt den ene eller den anden borger er deres egen. Vi har ikke mødt afslag, principielt nej, til at tage folk tilbage.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige om MIKA-rammen og det, der ligger i den diskussion, der nu skal tages, og den redegørelse, regeringen skal lave, at det jo er Finansministeriet, der direkte koordinerer hele aktiviteten i forbindelse med anvendelsen af MIKA-midlerne, og vi vil altså bredt i regeringen gå ind i en gennemgang af, hvordan man kan opfylde vedtagelsen.

Vi prøvede med det aktstykke, der blev tilbagevist af Finansudvalget, at formulere noget konkret mere offensivt, og det er selve den kerne, vi mener, man kan og bør bygge på fremover.

Så til fru Birthe Rønn Hornbech, som jeg ligesom indenrigsministeren mener nok sagde det klogeste, der er sagt i dag fra dem, der ligger til højre for regeringen, nemlig at der ikke er nogen lette løsninger, og det synes jeg også resten af fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg til fulde demonstrerede.

Med hensyn til det, at de, som ordene faldt, skal vente og få deres sag behandlet i en lejr i nærområdet: Der er jo ingen sag, medmindre de er kommet hertil. Altså skal vi flytte dem herfra og et eller andet sted hen. Og det er jo præcis det problem, vi netop nu ikke har nogen let løsning på, nemlig at finde nogen, der rent faktisk vil acceptere, at de sendes ud af landet her med tvang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg stillede ved debattens indledning nogle konkrete spørgsmål til bl.a. indenrigsministeren. Jeg fik svar på nogle af dem og tak for det, men jeg fik ikke svar på dem alle.

Derfor vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at jeg konkret spurgte om, hvor mange somaliere der er sendt hjem. Jeg nævnte, at det vist var 10, man havde planer om skulle hjemsendes, og at man gjorde en stor mediebegivenhed ud af, at man fik én person sendt hjem for nogen tid siden. Man betegnede det nærmest som et gennembrud.

Derfor ønsker jeg at vide: Er der sendt flere hjem? Hvor mange i givet fald? Og de øvrige, der ikke er sendt hjem, men som man har planlagt skal sendes hjem, hvor befinder de sig? Ved man, hvor de befinder sig? Jeg har hørt noget om, at nogen skulle være gået under jorden. Det kunne være interessant at få at vide, om de er gået under jorden, eller om det er sådan, at myndighederne præcis ved, hvor de er, så hjemsendelsen kan finde sted, når myndighederne får taget sig sammen til at finde ud af, at det kan lade sig gøre. Så det er nogle konkrete spørgsmål.

Jeg vil også gerne høre indenrigsministerens svar på, om man agter at foretage sig noget i forhold til de vel 3.000 somaliere, som befinder sig her i landet, og som stadig væk er inden for den 3-års-frist, hvor vi kan sende dem ud af landet igen. Agter man bare at lade tiden gå, så